

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona 2 ptas. trimestre
 Fora ciutat. 2 » »
 Los subscriptors del interior reben las
 obras del folletí enquadernadas

FUNDADORS

Joan Bru Sanclement
 Joseph Ximeno Planas

DIRECTOR

F. Dalmases Gil

Redacció y Administració

Plassa del Pi, número 3, 2.^{on}

(Bussó a l'escala)

¡32 planas de folletí, 32!

En lo número present se reparteix la primera meitat de la comedia en un acte y en prosa, original del Sr. Argila y Font

LO PARE DE LA CRIATURA

y 16 planas del drama de Feliu y Codina

LO RABADÁ

Crònica

SALÓ PARÉS. — EUTERPE. — LLIBRES.

«ELS QUATRE GATS»

La testera del *Saló Parés* ha estat ocupada aqueixos últims dias per unas telas decorativas d'en Riquer y un Jesús en bronzo de Campeny.

Alegre y agradable és l'aspecte que ofereixen las telas del Sr. Riquer, que és innegablement un pintor decorador de molta fantasia, coneixedor tal vegada més de l'elegancia y del colorit que del dibuix y la perspectiva. Las alegorias de las quatre estacions són molt agradables a la vista, però examinantlas ab detenció es descobreix que han sigut pintadas a corre-cuyta per cobrir una quantitat estipulada ab antelació, perquè són bastant descuidadas algunas figuras. Ignoro a l'altura que deuen esser colocats els quadros del Sr. Riquer, més encara que s'haguessin de posar al sostre de la Catedral hi hà distraccions d'artista que no disminuirian ab la distancia.

La figura que simbolisa la Poesia, per exemple, és tot ella simpática, però la mà ab que aguanta'l llibre produeix un efecte estrany: sembla que talment el pintor ha suprimit l'antebra per clavarli el colze al mitj del externó. En cambi la figura que simbolisa la Farmacia té uns brassos que si'ls deixés anar li arribarian ab seguretat als peus.

Es una llàstima que'l Sr. Riquer, que tant val, no s'entretenga ab sas obras lo que l'estudi requereix, perquè, repeteixo, que tot el treball decoratiu que enrotlla las figuras es elegantíssim y simpàtic. Las telas del Sr. Riquer poden clas-

sificarse de *quadros decoratius modernistas*, ja que's van anomenant modernistas totas las cosas que tiran a arcaicas.

El Sr. Campeny exposa un Jesús pregant al hort, de molta valentia. L'estatua, que passa del tamany natural, és d'execució valenta y primorosament modelada; la fundició res deixa que desitjar. El Jesús agenollat a terra, pregant ab las mans juntadas, imposa al espectador per l'expressió de sa fisonomia, per la riquesa y sobrietat dels plechs de la seva túnica, y, més que per res, per la personalitat que representa; però a nostre concepte és una figura massa musculada, massa vigorosa, en una paraula, massa humana. Recordem haver vist en el *Saló Parés* un Sant Lluís y un Sant Joan de la Creu, tal vegada no tant artísticament perfectes com el Jesús del celebrat Campeny, però ab seguretat més encarnats als personatges respectius que representavan, més ideals, més *divins*, si se'ns permet la paraula. L'estatua de Jesús no té l'esperit del Crucificat.

* *

Dijous passat va cantarse per segona vegada en els concerts d'Euterpe la nova partitura pera orquesta y coro d'homes, nens y nenas, *Vesprada d'estiu*, lletra de D. Conrat Roure y música del Mestre Goula (pare), quin estreno fou un verdader aconeteixement dintre'l seu género. La lletra, garbosa com totlo que escriu el Sr. Roure, es molt inspirada, y la música, del Sr. Goula, tant inspirada com la lletra. En la pessa hi ha una cansó de noys tant fresca, tant gemada, que no se sap què és lo que agrada més, si la lletra o la música, inspirada en una melodia popular catalana. El públich demanà ab insistència la repetició de tota la partitura, aclamant als autors, que sortiren al palco escènich.

* *

La *Colecció selecta catalana* ha publicat el segon volum, elegantment imprès y contenint la meitat de la preciosa novela *La Dida*, del eminent autor de *La Dolors*, un pròlech del fundador del *Teatre Català* Frederich Soler, y el retrato del autor, tot lo qual se dona al infim preu de 2 rals.

L'elogi d'aqueixa obra, basada en un dels dramas més populars del immortal Pitarrà, queda fet citant el nom del autor. Per nosaltres és una verdadera joya aqueixa novela catalana.

També la colla *Apats y Lletres* ha publicat el segon volum de la seva biblioteca, titulat *Llimalla*, poesias del Sr. Borrut y Soler, ab un pròlech de *Pepet del Carril*, garbós y aixelabrat com tot lo que fa'l simpàtich redactor de *La Tomasa*.

El Sr. Borrut y Soler s'ens presenta poeta de cor, primera condició del poeta, y s'ens mostra tal com ell és, un enamorat romàntich de la patria catalana y de las noyas, lo qual res té d'es-

trany tractantse d'un jove que no conta encara els 25 anys. Las sevas poesias són simpáticas, ben versificadas y sentidas, més no tenen res que veure ab las corrents modernes: perteneixen de ple al lirisme català del principi del renaixement, cap d'ellas té fondo sociològich, lo qual demostra que l'esperit del Sr. Borrut y Soler viu ab tranquil·litat: l'Amor y la Patria fan brandar la seva lira, y els sons que d'ella surten, si no són nous, són en cambi franchs y simpàtics.

* *

¿Que no han anat a veure'l *Lion d'Or* català del carrer de Montesion?

Me refereixo al nou establiment que'l Sr. Romeu ha batejat ab el nom de «Els quatre gats», establiment ahont tot és català y gòtich per anyadiment. Resulta una nota bonica y simpática, y crech que'ls artistas s'ho pendrán pel seu club.

Als llegidors estimats
que'ls hi agrada voltà'l món
y contemplar novetats,
que vagin als *Quatre gats*
del carrer de Montesion.

A. LLIMONER

Escenas tristas

(Acabament)

II

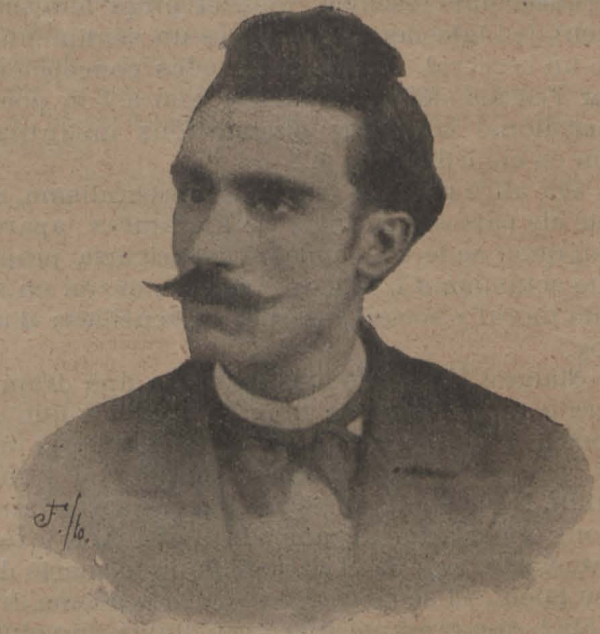
Lo promès a la serventa
pregunta per la Pilar.
«Ja'l desvari se presenta,—
contesta aquella al baixar.—
No més té la pell y'ls òssos,
de morta la cara té,
los seus ulls negres y grossos
ja no hi veuen quasi bé.
Tant bella y tant aixerida
que semblava ab vostè ahi,
tant alegre y presumida,
y ara vegi quina fi!»
Sospira'l promès, sa cara
groguenca se va tornant,
y com un borratxo ara
l'escaleta va baixant.
«¿Diu que fa cara de morta,
que'l desvari l'ha retut?
Boig o no, ja re m'importa:
me fa nosa la salut!
Cara de morta! Es possible?
Y no'm té a mi al costat seu!
Ella, tant guapa y sensible,
desfigurada així's veu?»
A la serventa expressava
d'eix módo'l dol que li escau;
ella al ayment consolava

y sas preguntas complau:
 «Parla encara?—Gens ni molla.
 —Sofreix molt?—Com may ha vist.
 —Pensa en mi?—Com una folla.
 —Viurà poch?—Ni un dia trist.
 —Y s'ho coneix?—Això's creya
 avuy bon punt m'ha donat
 l'escapulari que's treya
 ab un glop de sanch tacat.
 «Dónal an ell», ab la vista
 desde'l fons del cap m'ha dit.»
 «¡Vina ab mi, reliquia trista,—
 diu l'aymant,—drap benehit!»
 Sent lo combregar darrera
 que al temple s'entorna sol
 y va seguintlo ab fal-lera,
 com demanantli consol.
 Ja a l'altar n'és del Santíssim,
 lo sagrari té al davant,
 y'l sacerdot devotíssim
 hi desa'l *depòsit sant*.
 Tancada la portelleta,
 apagats los ciris són,
 la benedicció ja feta,
 ditzós qui oblida ara al món!
 Prop, l'aymant, de la barana
 del altar del Sagrament,
 al front la fredor insana
 dels ferros enfebrat sent.
 Dessota l'arcada tosca
 d'aquell altar recullit,
 hont sols grogueja en la fosca
 una llantia dia y nit,
 fret y pàlit com la cera,
 concentrat y tremolós,
 guayta'l cel y's desespera,
 l'afogan sos greus dolòs.
 Com lo pagès que delira
 si veu pedregà al bancal
 y al cel que pedrega's gira,
 aixís contempla son mal.
 «Tant temps que la festejava
 y tant plascent qu'era'l niu!
 Quan més l'horta verdejava,
 la trinxa un núvol d'estiu.
 ¿Què s'han fet mas amoretas
 y aquells cuidados tant fins?
 ¿Què són, si no, las floretas
 que's marceixen pels jardins?
 Ho perdo tot, y la vida
 a glopadas se me'n va,
 qu'un cop l'il·lusió és fugida,
 lo jove és decrepit ja.
 «L'escolà a agonia toca.
 Siga aqueix mon plany darrer.
 Oh, Déu, perdoneu ma boca!
 Me fa mal lo campaner!
 Vuida l'Abril sa panera
 de flòs per tot a bell raig,
 y ella, flor de primavera,
 no ha de veure'l sol de Maig!
 Tampoch jo vull véurel: vina,

escapulari, a mon cor:
 la sanch teva purpurina
 bresqui'l meu llavi ab amor.
 Re hi fa si'l mal m'encomano,
 volguent del seu mal mori.
 ¡La mort, Senyò, qu'us demano,
 digne'm fassi d'ella al fi!»
 Això dit, l'aymant en terra
 cau extès davant l'altar,
 y ab veu solemne qu'atterra
 branda a morts lo campanar!

JOSEPH FALP Y PLANA

NOSTRES AUTORS DRAMATICHS

Ignasi Iglesias

Per fer concebir esperansas als que anhelan un renaixement català que siga sà y fort, característich y modern, entre las diverses iniciatives que estan desponcellantse en la lírica, la música, la pintura y la crítica, l'Ignasi Iglesias ha conquistat un lloch en la dramàtica mercès a sa inspiració y treball y a aportar una personalitat continuació en alguns aspectes de lo que s'entén per clàssich en el Teatre Català, y en altres influïda per corrents modernes no ben definidas y generalment poch compresas dels qui las aplaudeixen o las combaten.

Poeta y artista, ha nascut en una època en que és major la disgregació que l'unitat d'aspiracions; y ab desitjos de reflexar alguna cosa de lo observat en el seu ambient, ha cantat la vida y ha pintat la passió que conté'l virus de la mort, presentant ab un cruelisme no repugnant llagas que són eternes en la societat, però que ara ressaltan més perquè la sensibilitat humana s'ha refinat.

Capàs de sentir la ternura de la vida dels

humils que en llur pobresa troban un tresor en els afectes que necessàriament han de cultivar, l'Iglesias ha exhibit en el teatre tipus que, essent vulgars per llur contextura, són grans per la voluntat cega que'ls mou: ha tret héroes d'ahont l'heroisme està condemnat al incògnit. Son desitj vehement de portar a las taulas las lluitas de la passió ab l'impressió del ambient, y las divergencias del sentiment respecte a missions ideals, ha fet que s'encarinyés ab influencias de literaturas estrangeras, principalment las de Zola y Ibsen.

Però hi ha una cosa que ha dificultat l'assimilació en lo que's refereix al segon punt (no havent aparegut encara en sas obras el fruyt de la fecundació de la llevor exòtica del cerebralisme ibsenià), y és el propi temperament de l'Iglesias: l'Iglesias és un sentimental, no un cerebral. Arriba a elevadas concepcions per l'escala del sentiment, y com a bon poeta meridional las sevas alucinacions instintivas són en ell articles de fè.

Per altra part, els fruyts del cerebralisme, en tots els països y en totas las literaturas, apareixen quan se té un caudal d'experiencia propia que actualment li falta a l'Iglesias, el qui en sa vida moral y social posseeix la senzillesa d'un noy.

Malgrat las sevas aspiracions a una dramaturgia que té més de filosofia y lògica que de poesia, l'Iglesias no ha sortit del seu propi medi, perquè continua essent meridional y instintiu. No obstant, jo espero que las sevas intuicions el portaran a grans idealitats. Ara, jove y entusiasta, està en el període de la formació del seu talent. El seu *Fructidor*, hermós poema dramàtic que presenta una gran lluyta de voluntats rodejada d'una atmòsfera de ternura y de passió violenta a la vegada, és l'expressió perfecta del seu temperament. Per traspassar el llinar d'aquet ha de comensar una revolució interior que pochs homes sofreixen: la de coneixes ell meteix.

J. B. R.

Recorts qu'endolsan

AL MEU ESTIMAT AMICH LO JOVE POETA
IGNASI ROVIRA Y COLL

La montanya del Montseny
altre cop só visitada
de primavera en bell temps
qu'en tot l'herbey verdejava.
Refilavan los aucells
• per las espessas brancadas,
y l'aygua dels rierals,
saltant tota enjogassada,
llepava'ls llochs encisèrs
que tant goig portan a l'ànima.
Visití de mon poblet

las blancas y hermosas casas
que voltan el campanar
que d'ellas és fidel guarda.
Vegí tots los meus companys,
uns y altres festejantme,
los donzells fets homes ja,
y'ls més homes caducantse.
Al trobarme entre-mitj d'ells
de mon cor los mals marxavan,
m'he del tot rejoyenit,
m'he omplert de goigs ben bé l'ànima
per remirar dolsos llochs
m'he tornat com nin rondayre.
Quan a plassa'm só trobat,
de mos ulls saltavan llàgrimas
al mirar aquell terror
de ma infantesa preuada,
teatre de goigs y planys
que com cadena'm cercavan
y que'm són ara consol
al ensemps bàlsam de l'ànima
que han ferit els desenganys
y las penas malparada.
Só besat lo meu bressol
al entrar dins de ma casa;
ho só trobat tot estrany,
per tot só vist novas caras.
Só arrencat en fondo plor
que fins ha escaldat mas galdas.
Tamps passat, per ma dissort,
m'has girat ben bé l'espatlla.
Vileta de mos amors,
bressol de mas esperansas,
no t'oblidaré jamay:
tu guardas en la fossana
de mon pare, qu'és al cèl,
las cendras per mi preuadas.
Bregaré fins a morir
per poder fitar mas plantas
en ton sí, que anyoro tant,
en ta faldeta de mare,
y sé que tu has d'aixugar
de l'anyorament las llàgrimas
que van enxiquint mos ulls
y enfondint la meva cara
com la d'un vellet caduch
que'ls anys tota van solcantli.
Guardas mon preuat amor,
qu'és una nina galana,
poncella a mitj esclatar
que me n'ha robada l'ànima
No li só dit mon amor:
pot-sé ho llegeix en ma cara.
Ton recort com asperó
farà anarme a l'avansada:
ara un pas, ara altre pas,
a despit de sort avara.
Tu coratge'm donaràs
per creuà eixa vall de llàgrimas,
ahont tants y tants neguits,
al neixer, Déu me fixava,
y en mi van passant, passant,

fentme algun tant pernabatre,
com tità ferreny y brau
que no cap a la fossana.
Si per dissort me seguís
lo greu mal que'm corsecava,
fent un esforç de gegant
tornaré a la teva falda,
y l'oratge de tos plors
y l'herbey de tas montanyas
ha de dar-me etern gosar,
ha de darm de nou coratge,
vileta de mos amors,
bressol de mas esperansas.

ANTON BUSQUETS Y PUNSET

Sant Hilari Sacalm, 7 de Juny de 1897.

Teatre Català

UN BALL INFANTIL

Diàlech en un acte, en vers, original de D. Joseph Asmarats, estrenat lo 19 de Juny en la societat coral La Unió.

Un diàlech d'assumpto ben pensat y ben escrit, ple de xistes naturals y a propòsit pera representar un nen y una nena, que després d'explicarse mútuament les impressions del ball infantil a que han assistit, acaban pera agradarse y's donan paraula pera casarse... quan sigan grans.

Lo noy M. Vantolra y la nena Iborra lo desempenyaren ab molt desembràs y bons aplausos. — N.

Servey de fòra

ARENYS-DE-MAR. — En lo Teatre Principal s'hi representà dias passats las produccions *La Dida* y *Lo marit de la difunta*. Lo desempenyo, molt ajustat. — R.

MATARÓ. — La companyia del Sr. Bonaplata representà'l dia de Corpus a la nit, en lo Teatre Euterpe, la grandiosa tragedia *Mar y Cel*. — O.

REUS. — La societat Joventut Reusense representà'l diumenge passat lo drama de Piquet *Lo port de salvació*. — S.

BADALONA. — En lo Teatre Zorrilla s'hi ha representat *Terra Baixa* ab molt aplauso. — A.

SANT FELIU DE GUÍXOLS. — La companyia Ferrer per ara no'ns dona més que castellà. Ha representat dramas molt aplaudits y la sarsuela *La Marcha de Càdiz*. — S. N.

VILANOVA Y GELTRÚ. — S'han repartit las llistas de la companyia de sarsuela que deu actuar en lo Tivoli Vilanovès. Són los directòrs l'actor Mata Soler y l'mestre Alvarez. — F. Q.

AGULLANA. — Dissapte passat se representà en lo teatre de La Concordia un drama castellà, obtenint bona interpretació. Finalisà la funció ab la xistosa pessa catalana

A pèl y a repèl, qual desempenyo fou molt aplaudit per la nombrosa concurrencia. — F. P.

SABADELL. — En lo Teatre Cervantes la companyia del eminent actor Francisco Fuentes ha donat una representació del drama de Dicenta *Juan José*, que no haviam vist desde la vinguda d'en Vico tant magistral executió, sobre tot lo protagonista, que, essent com és tant jove, és un dels actors que despunta. Felicitem al Sr. Tutau, que, segons se diu, l'ha contractat per la pròxima temporada en lo Teatre Principal.

En los Campos de Recreo debutà la companyia d'òpera dirigida pel mestre Subeyas Bach, y lo tenor Sr. Constantí y'l barítono Aragó. Posaren en escena *Cavalleria Rusticana* e *I Pagliacci*. En conjunt, duas operassas y companyia de *primissimo cartello*. — J. F.

TARRAGONA. — Diumenge 20 del corrent se celebrà en la societat Centre Català una vetllada literària musical, en la què varen ser recitadas varias poesias catalanas per joves socis de la meteixa.

També va ser recitat ab molt acert per D. Bernabé Martí lo xistós monòlech *Tres micos*, obtenint molts aplaudiments.

La part filarmònica, que va anar a càrrech dels joves violinista Sr. Pallejà y pianista Sr. Nolla, va estar a l'altura.

Acabada la vetllada, lo president donà las gracias a la concurrencia y als col·laboradors y's comensà un esplèndit ball de societat. — J. N. V.

Ripoll, 22 Juny 1897

Senyor Director de LO TEATRE REGIONAL:

Respectable senyor meu: Prench avuy la ploma per protestar d'un fet especial de cert setmanari que pretén imitar a n'aquest y que desdiu del caràcter serio que pretén portar aquella publicació. En son passat número inserta una llarga correspondencia de Saltó, llogaret situat en l'escabrosa montanya de Sant Amant, distant tres horetas de Ripoll, en quin lloch diu que s'inaugurà una societat y ab tal motiu se donà pels aficionats de Campdevanòl una representació teatral, sent tot una farsa, ja que a Saltó no hi hà teatre, puix lo poble consta de vuyt casas: la més propera a l'iglesia serveix de casa comunal, y las demés distan de mitja hora a una, és a dir, que per darne una idea de lo que és Saltó afegirem que, segons veus del rector, cada tres anys hi hà un enterro. Considerin si en tal lloch pot haver passat lo que inserta el tal setmanari. Això no fóra res encara: lo pitjor del cas és que compromet a determinadas personas, entre las que m'hi conto jo, posantme com autor d'una comedia que diu s'hi representà, y una pessa del amich meu Pelegrí Fosas, que tampoch és tal cosa, ja que ni jo ni'l citat Fosas hem escrit cap producció teatral, aduch d'algun treball inseriat en setmanaris catalans.

També diu s'hi representà una pessa del eminent Ferrer y Codina. Això dona a comprendre per una part la fam que té algú de que tals desacreditadas obras corrin fingint representacions en pobles ahont no és facil protestin. Si això vol fer, al menys no comprometi a ningú.

Qui està ofès, com és de suposar, és lo Sr. Muntaner de Campdevanòl, que'l posa com a director de la companyia que anà a Saltó.

D'aytal fet tota la vila de Ripoll n'està al corrent, y es fa creus que una redacció de periòdich estiga faltada d'un bon geògrafo, per no quedar en ridícul lo setmanari aludit.

Son afectíssim S. S. Q. B. S. M.

RAMON VILÀ DALMAU

Llista de la Suscripció voluntaria al acte d'adhesió y simpatia a D. Joseph Ximeno Planas y a favor de la seva familia ab motiu de la condemna recaiguda en lo procés conegut per lo *Plagi de La Suripanta*.

Número d'adhesions anteriors, 989.

Ramon Cabrer, ptas. 2. — J. C. R., 0'50. — Lluís Vilella, 1. — Jaume Saperà y Balestroni, 2. — Un català, 5. — Riu de la Roca, 3. — Carme Osteng, 2. — Margarida Finet y Torrents, 2. — Ricardo Campamar, 0'50. — J. M. T., 0'50. — Jaume Estragués, 1. — Llorens Marçet, 1. — Emili Barberà, 2. — Antoni Gabarró, 1.

Número d'adhesions, 1,003.

Se reben adhesions y cantitats per aquest objecte en l'establiment *El Ingenio*, Raurich, 6.

Salve regionalista ⁽¹⁾

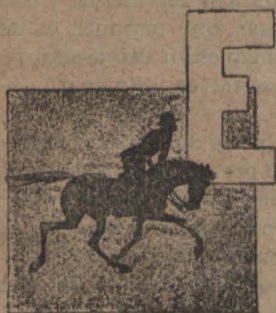
Salve, aymada Catalunya,
patria dels bons catalans,
vida y esperansa nostra,
a Vos us recomanem
al amich Ximeno Planas
que's troba avuy desterrat
per haver descobert plagis
a un *autor original*.

Y després d'aquest desterro
feu que'ns mostri'ls *celebrats*
fruyts agens d'aquell *ingeni*
traduhits al català.

Vostres ulls, Regional Verge,
envers nosaltres girau;
feu que brilli esplendorosa
la llum de la veritat;
feu que'ls amichs que l'aprecien
no'l desamparin jamay,
y que aquesta creu pesada
li sigui fàcil portar.

GUILLEM TORRES

(1) Destinat al número extraordinari publicat el 22 Maig prop-passat en honor a D. Joseph Ximeno Planas.

Novas

En lo número present se reparteix lo primer folletí de la divertida comedia en un acte *Lo pare de la criatura*, original del aplaudit autor Sr. Argila y Font, estrenada fa poch, ab molt èxit, per la companyia de D. Jaume Martí.

Aquesta comedia quedarà completada el número vinent.

Se reparteixen també en lo número d'avuy 16 planas del drama *Lo Rabadà*, del immortal autor D. Joseph Feliu y Codina.

* *

Acabada la publicació del drama *Lo Rabadà*, comensarà seguidament en lo folletí lo celebrat drama *La fals*, de Frederich Soler y Francesch Pelay Briz, obra anys ha agotada y quins exemplars escassos que corren venen pagantse a preus molt elevats, lo que corrobora més la bondat d'obra tant notable.

* *

Com ja s'hauran fixat nostres constants favoreixedors, la Biblioteca de LO TEATRO REGIONAL està pròxima a arribar al *centenar* d'obras publicadas, cas únich en la nostra estimada literatura. Lo cas excepcional, que'ns plau citar avuy de la nostra Biblioteca, no enclou sols lo mèrit que indiquem pera que nostres lectors hi fixin la seva atenció, sinó que'n reuneix altre de molt més important, y és aquet lo *esser la ÚNICA Biblioteca Teatral Catalana* que's publica avuy sens barreja de cap mena d'obras escrites en altre idioma, lo qual pera nosaltres és títol honrós, donchs que'ns calificaríam a nosaltres meteixos de pobresa d'amor al nostre teatre presentant una biblioteca bilingüe, tenint tant rich repertori com és avuy lo català.

Consti, donchs, a tots los amants de las nostras glorias, que la Biblioteca Teatral de LO TEATRO REGIONAL és l'ÚNICA catalana que s'ha publicat y segueix publicantse.

* *

Lo diumenge passat, 20 del actual, fou conduida a l'última morada la virtuosíssima senyora D.ª Lluïsa Monner, la que va esser en vida mare del comptador d'aquesta Exema. Diputació, don Anton Torrents y Monner.

Acompanyem al Sr. Torrents y a tota la familia de la finada en lo sentiment.

* *

Ahir sortiren cap a Vitoria las societats agregadas Coros de Clavé pera l'anunciada excursió artística d'aquest any.

* *

Hem tingut el gust de visitar lo nou establiment de fotografia La Alhambra, instalat en la Ronda de Sant Pau.

Dels tallers de fotografia similars, instalats en planta baixa, és sens dupte un dels millors, donchs que reuneix tots los avensos més importants de tant notable art.

* *

Lo Centre Industrial de Catalunya inaugura'l dia 20 del corrent un nou local en lo carrer del Hospital, núm. 95. L'acte resultà molt lluhit.

* *

Avuy deu tenir lloch a Vilanova y Geltrú la funció anunciada en honor de D. Joseph Ximeno Planas y a benefici de la seva familia. Per las noticias que havem rebut aquets últims dias, sabem que resultarà un acte brillant y digne del objecte a que se'l destina. Ne donarem compte detallat en el número pròxim.

* *

TIVOLI (Circo Equestre).—En aquet teatre han debutat las dugas «Náyades», que permaneixen llargas estonas dintre l'aigua, ahont menjan, escriuen, fan gimnástica, giravoltan y realisan altres exercicis no menos difícils y exposats. Cada nit s'emportan una ovació.

ELDORADO.—Ab *El fantasma de la esquina* tanca aquet teatre la serie d'estrenos d'aquest any y termena lá temporada aquesta setmana. *El fantasma* ha agradat.

NOVETATS.—La companyia Mario continua fent *Los gansos del Capitolio* y tenint poca concurrencia.

NOU RETIRO.—En Palmada continua obtenint grans aplaudiments.

JARDÍ ESPANYOL.—Lo género *chico* continua donant bonas entradas. S'anuncian estrenos.

CONCERTS D'EUTERPE.—Dijous se donà en lo Teatre de Novetats lo quart concert de la temporada, assintintshi concurrencia tant nombrosa que omplí'l teatre per complert.

Dimars vinent, diada de Sant Pere, tindrà lloch lo quint concert, ab un programa verdaerament escullit entre l'important repertori.

REUNIÓ FAMILIAR.—Lo dissapte passat se posaren en escena las produccions *Als peus de vostè*, *La teta gallinaire*, *Per un solfa* y *Mala nit*, admirablement dirigidas pel Sr. Puiggalí. La senyora Osona, la Srta. Angli y'l Srs. Roig, Blasi, Roman, Curmina, etc., cumpliren molt bé.

CENTRE DE BARBERS.—En aquet lluhit Centre s'hi representà dias passats *L'amor és cego* y *La ruleta*, que agradaren molt, corrent el desempenyo a càrrech de la Srta. Leon y'ls Srs. Reborrosa, Estrader, Claveri y Sans, que foren molt aplaudits.

Ha deixat de formar part d'aquesta companyia D. Joseph Domenech.

CÍRCOL DE PROPIETARIS (Gracia).—Ab intermedis per la banda de la Casa de Caritat s'hi representà'l dia 20, a més d'un drama castellà, la comedia *Parells y sands*.

L'OLLA.—Aquesta distingida societat donà'l passat diumenge una vetllada escénica en que s'hi estrenà una comedia castellana en dos actes, original de nostre colaborador Rafel Alonso.

Dita obreta, que féu passar un bon rato a la concurrencia, està escrita ab soltura, essent los molts xistes que conté de bona lley y espontanis. Alleugerida alguna escena, l'obreta guanyaria, y això no vol dir que en conjunt es fassi pesada. Las Srtas. Amigó y Tous y'ls Srs. Sans, Jover, Sabrafen y Prats, etc., tragueren molt bon partit dels seus papers, per lo que foren molt aplaudits.

TEATRE JARDINS DE RECREO (Gracia).—Aquesta nit celebra una funció extraordinaria a càrrech de la companyia catalana «La Regional», la que dirigeix l'aplaudit actor J. Soler Valls, representantshi la bonica joguina en un acte, del reputat autor D. Conrat Roure, *Lo quarto dels mals-endressos* y lo preciós monòlech de D. Angel Guimerà *Mestre Olaguer*.

Los Srs. G. Felip y M. Barbarà presentaran escullits experiments de fisica recreativa.

Dita companyia ha refusat per complert la representació de las obras que portin com a autor lo nom de D. Anton Ferrer y Codina. Nos complau molt tal noticia, desitjant vagi exteñentse per totas las companyias qu'encara no hagin pres tant sanitos acort. Afortunadament, avuy per avuy ja són poquíssimas.

**ASSOCIACIÓ DE LLUISOS DE SANT PAU (Ama-
lia, 38).**—En aquesta nombrosa associació s'hi anuncia pera demà diumenge dia 27, a la tarde, lo benefici del soci Thomàs Orts, representantshi l'episodi històrich en tres actes, degut a la ploma de D. Conrat Roure, *Clarís*, finalisant la festa ab la divertida pessa del malaguanyat autor català en Frederich Soler *Cura de moro*.

Lo local promet estar molt concorregut per las molts simpatias ab que conta dit beneficiat.

LA FAMILIAR OBRERA DE SANS.—El dia 28, vigilia de Sant Pere, posarà en escena la sarsuela en dos actes, llibre del immortal Frederich Soler (Pitarra), *Los estudiants de Cervera*, posada en escena pel soci honorari y director de la Biblioteca de la societat, D. Salvador González. Després se representarà la sarsuela en un acte, del Sr. Angelon y'l mestre Sr. Pujadas, *Setze Jutges*.

ANTICHS GUERRERS.—En aquesta humorística societat s'hi representaren la nit del passat diumenge las comedias catalanas *Las carbassas de Montroig* y *A pèl y a repèl*, desempenyadas per la Srta. Virgili y'ls Srs. Aguiar, Riera, Vila, Busquets, Mirabet y Rufi.

En l'última de ditas produccions, lo senyor Aguiar estigué acertadíssim en lo paper de *Nasi*, demostrant possehir envejables qualitats per l'escena catalana. Per demà s'anuncia lo preciós drama *Las pubillas y'ls hereus*.

TEATRE MORATIN (Gracia).—Pel dia 23 estavan enganxats en las parets dels carrers més centríchs de Gracia dos cartells de dos diferents companyias o empresas, las que están dirigidas la primera per l'Enrich Borrás (drama), *Otello ó el moro de Venecia*, y la segona per en Francisco Puig (sarsuela), *Marina* y *Como está la sociedad* y ball en obsequi a la concurrencia.

Ara, senyor director, fassim el favor de dirme qui entén aquet geroglífich, y quina de las dugas companyias va fer la funció de la verbena de Sant Joan.

LA RIALLA.—Lo diumenge passat s'hi representaren las pessas *Matalas callandu* y *Mala nit*, que en conjunt no sortiren molt bé. Deuen tenir en compte los aficionats al teatre que al estudiar un paper han de ferho solament ab lo que l'autor ha escrit. Lo que algun actor féu disgustà bastant.

SOCIETAT CORAL LA UNIÓ.—A més del estreno que's ressenya en altre lloch, una companyia infantil representà dissapte *Sebas al cap* y *A Milán*.

Lo diumenge lo quadro dramàtic de la societat posà en escena la comedia *Lo joch dels disbarats*.

* * *

Aparta ta boca—de sobre'ls meus llavis,
no'ls taquis impura—ab sensual xardor,
puix cada vegada—que ab cínica rialla,
tot acariciantme—y fingintme amor,
vols un bes posarne—en ma galta roja,
crech veurehi de Judas—l'infame traició.

FERNANDO QUINTANA Y BOSCH

ACUDITS

Una viuda que se li acaba de morir el marit,
va a *La Neotafia* a contractar la caixa.

—Me la fa pagar molt cara.

—Ca, no ho cregui. Una caixa aixís, deu anys
endarrera valia'l doble. Es una ganga morir-se
ara!

GONNELLA.

CORRESPONDENCIA

Joseph Bert: Es massa llarch y faltat d'interès. —Joan Costa: Deu retocarse molt. —Fernando Seranto: Gracias per la noticia. Vegi si pot ampliarla ab avís definitiu. —Ramon Vila Dalmau: Ha vingut tart. Anirà al vinent. —Cisquet C.: Se li dirà a la meteixa Administració. —Francesch Comas: Sortirà, aixís com també la destinada al extraordinari. —B. Nani: Es aprofitable. —A. Riús: Anirà. —Onibas: Hi hà assumptó. La forma és deficient. —J. Robert: Es un tema bastant gastat. —Carlos Vimet: Veurem en altre. —Joan Farell: Va bé. —Anton Carrasco: Té molts castellanismes. Sembla una traducció. —Jaume Codina: Anirà un. —Vicentó: Algun.

AVIS

A tots quants vingan a suscriures en la present setmana pera comensar trimestre lo dia primer de Juliol, tindran dret a escullir una obra d'entre las noranta que forman l'important biblioteca de LO TEATRO REGIONAL, **única** teatral catalana.

Els que ja estigan suscrits al periòdic y al comensar dit trimestre n'abonin dos, o siga fins a fi d'any, tindran dret a l'elecció de dugas obras.

* * *

Los que desitjin tenir enquadernada la comedia *¡¡13!!*, poden dirigir-se a l'Administració, Plassa del Pi, 3, 2.^{on} Preu, 10 cèntims.

Igualment, s'enquadernan, baix las condicions de costum, las obras publicadas anteriorment.

COLECCIÓ SELECTA CATALANA

HA SORTIT LO SEGON VOLUM, PRIMER DE

➤ **LA DIDA** ➤

NOVELA DE

JOSEPH FELIU Y CODINA

Preu 2 rals

BIBLIOTECA APATS Y LLETRAS

LLIMALLA

RATLLAS CURTAS PER

S. Borrut y Soler

Preu 1 ral

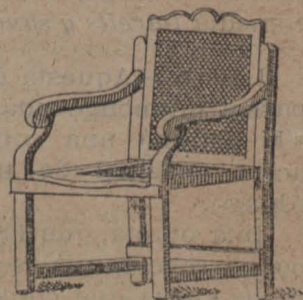
SILLONS ENREIXATS

PERA TEATRES Y ALTRES CENTRES RECREATIVS

Construccions sòlidas y econòmicas sens competencia

S'ENVIARÀ'L CATÀLECH A QUI'L SOLICITI

P. REIG: Universitat, 45.-BARCELONA

Per caracterisarse, los llapis **FORTON** són los millors

Preu: 3 pessetas